

‘Je kunt ons niet zomaar in de steek laten,’ zei Isabella licht pruilend. Met beide handen om het kozijn geklemd stond ze in de deuropening van Tessa’s kantoor alsof ze niet van plan was haar te laten gaan.

‘Je bent ons op zijn minst een drankje verschuldigd.’ Jen balanceerde op haar tenen om over de schouder van Isabella naar binnen te kunnen kijken.

Tessa wierp een snelle blik op haar horloge en fronste. Voor de laatste keer opende ze de la van haar bureau om te controleren of er geen appels of stukken chocolade meer in haar pennenbak lagen. Nadat ze er nog snel een half opgegeten energiereep uit had gehaald, duwde ze de la weer dicht. Toen greep ze haar tas en stak die demonstratief onder haar arm.

‘Sorry, meiden, maar ik heb echt geen tijd voor een borrel na het werk. Ik heb thuis nog zo ontzettend veel te doen dat ik zeker weet dat ik vannacht niet aan slapen toekom!’

‘Je hebt ons vanochtend nog verteld dat je je koffer al een week klaar hebt staan,’ hielp Jen haar fijntjes herinneren.

Tessa schudde haar hoofd. ‘Dat was alleen maar bij wijze van spreken.’

‘We hebben erop gerekend om vandaag voor de laatste keer met jou nog een borrel te gaan drinken,’ zei Isabella die niet van plan leek zich te laten afschepen.

‘Bovendien weten we toevallig dat Nick vanavond ook niet thuis is,’ voegde Jen er met een triomfantelijke grijns aan toe. ‘Volgens mijn informatie gaat hij ook met vrienden uit.’ Tessa verbeet een zucht. Er bleef weinig verborgen als je gemeenschappelijke vrienden had. Jens vriend was een tennismaatje van haar Nick en ze wist dat de twee elkaar regelmatig zagen.

‘Daarom juist,’ zei ze verdedigend. ‘Dat geeft mij mooi de gelegenheid om alles nog eens rustig na te gaan. Ik wil zeker weten dat ik niets vergeet.’

‘Jou kennende heb je je koffer ingepakt met al je lijstjes erbij,’ zei Isabella met een enigszins laatdunkende ondertoon. ‘Jij vergeet echt niets, Tessa. Als er iemand een Pietje Precies is, en een toonbeeld van organisatie, dan ben jij het wel.’

Tessa staaarde haar collega aan. Dachten ze zo over haar? Een Pietje Precies? Iemand die alles tot in de puntjes regelde en niet flexibel kon zijn?

‘Wat is er mis mee om je zaakjes goed te willen regelen?’ reageerde ze lichtelijk verbolgen. ‘Dan kom je ook niet voor ongewenste verrassingen te staan.’

‘Natuurlijk is er niets op tegen, lieve schat,’ zei Jen met een waarschuwendende por in Isabella’s zij. ‘Jij bent nu

eenmaal lekker degelijk, maar dat geeft toch helemaal niets? Gelukkig zijn we allemaal anders.'

Tessa knikte langzaam. Het was waar dat haar twee collega's doorgaans niet zo georganiseerd...